

Fuldkommen!

Me! : „Guds Godhed vil vi prise“

Al lær mig dine Veie,
Min Jesus, Frelser god.
Giv mig dit Stod at eie
Og Sunden straa imed,
Da Sadtets bitte Frukt,
Som er i Hjertet inde,
Og vil saa mangleinde
Slaa Kjærlighed paa Flugt

Du raaber til din Fader —
Paa Glat af Dødens Dør;
Og Gud, du dem forlader;
De ved ei, hvad de gjør!
Jeg midt i Livets Dag
Trods Kjærlighedens Være
Saa hadefuldt kan være
Og høre bittert Nag.

Min Kiende jeg kender
Og giver Ondt igjen.
Med Had paa ham jeg kender
Som er min unge Ven.
Svor han Guds Kjærlighed,
Min arme Skæl betænde,
Naar han mit Had skal taale
I Kjærlighedens Sted?

Nei, intet kan jeg gjøre,
Min Jesus, uden dig.
Du ene maa mig føre
Kremad paa Livets Vej.
Fuldkommenheden kan
Ved dig jeg ene finde,
Saa lad alt Had forsvinde
Ved Kjærlighedens Brand.

G. W. i „Auth. Sandeb.“

Prest i 25 Aar.

Sions Menighed af den norske Synode i Ballard gav Onsdag den 12te ds., en Fæst for sin Pastor W. C. Bergesen, som paa den Dag havde været Prest i 25 Aar.

Man havde tænkt at holde Fæsten i Tillyngningen, men den var overfuldt af Folk tidlig paa Aftenen, og derfor maatte man la selve Kirken i Brug. Her ledet Pastor Olaf Eger Fæsten, som begyndte med Afvigingen af den kjendte Salmen „A Jesu Navn skal al vor Gjærning ske.“

Talen for Jubilanten holdtes af Formanden i Pacific Kredse, Pastor L. C. Foss, som havde været Stole-

kamerat af Bergesen og kjendt ham i et længere Tidsrum end nogen anden af de tilstedeværende Prester. Han mindet om, at Prestefolkene i de fundne 25 Aar havde oplevet det store at saa bygge et Hjem, opdra Barn og dele Parneglæden med dem. I 25 Aar fik som Regel en Prest udfolde sin kraftigste Virksomhed. Sin største legemlige Kraft havde Pastor Bergesen fanstet naact nu, men hans Erfaring vilde vokse, bli rigere og alsidigere i de kommende 25 Aar, saa hans Gjærning kunde afstjette endnu større Fruktur.

Men for at Menigheden skulde saa endda større Glæde af hans Virke i Fremtiden, maatte den isoge at opholde ham i Glæden. Ti han var et Kjøleliens Menneske, Pastor Bergesen; Modgang gik ham let til Hjerte, mens han paa den anden Side kunde glæde sig som et Barn i de lykkelige Timer. Gud havde givet ham Hjertet til at føle med dem, som lider, til at græde og le med dem. Han var ogsaa blit velsignet med store Gaver; han havde vist sig som en tro Hustru og Gjærningen var vokset under hans Haender baade i Eften og her ude.

Normand Foss omtalte Samværet paa Presteskolen, der Bergesen havde været den angste og han selv den ældste af Eleverne, og hvorledes han havde haabet, at den naare Mands brandende Iver og Virkeligt allerede den Gang maatte komme Arbejdet paa Vestkysten til gode. I Heden havde han fundet ham saa den gode Sæd i Boston, og siden i Chicago; først for seks Aar siden havde Kirkefolk og Embedsbrødre herude faat nyde godt af Bergesens lyse Sind, store Begavelse og Iver for Guds Riges Sag. Normanden bragte til Slut Jubilanten en hjertelig Tak fra sig selv og Familie og fra Menigheden.

Pastor S. A. Stub takket Jubilanten for godt Naboskab og godt Samarbejde, for hans lyse Sind og al Opmuntring og Glæde, for alle de gode Raad han altid havde fundet hos ham. Takket ham ogsaa for den vaagne Interesse, han havde udvist for de offentlige Spørgsmaal, for hans lykkelige Evne til at forene Arbejdet for alt godt norsk med en ufrivillig Trost mod det nye Ka-

land. Pastor Storlie af den for- enede Kirke takket for Samarbejde i den fælles Gjærning i Ballard, og Dr. N. A. Christensen bragte paa Menighedens Vegne en hjertelig Tak til Mrs. Bergesen, som havde skiftet sig saa vel fra den vanskelige Gjærning, at være en god Prestefone.

Paa Menighedens Vegne overrafte saa Pastor Eger Jubilanten en Gave, som den havde samlet for at ville, at den holdt af sin Pastor. Det var en Kasse, og den fulgtes af Saabet om, at man maatte saa beholde Pastor Bergesen endnu i 25 Aar. Jubilanten takket derpaa alle, som havde været med at glæde ham paa denne Dag. Det gjorde godt at saa lidt Skryt, Presterne var ikke uvant med det, og han trostet sig med, at han en Dag vilde kunne gjøre Gjenjæld.

Ende i Sideværelset servertes Menighedens Damer ndmerkede hjemmelavede Karkaffiner, og siden gav Mrs. M. Christensen strekfor en Oplæsning, afkompaneret paa Violin af Dr. W. L. Christensen og Miss Margaret Christensen. Pastor Foss afsluttede derpaa den gjennemførelse af alle Fæstligheder med Fader vor. En Kasse Hilsener var indlobet i Breve og Telegrammer, faaledes fra Menigheden i Boston, fra Pastor Linsen, i Wisconsin fra Miss Elise Lintrup, Boston, fra Professorerne Brauner og Midjo ved Cornell Universitet og mange andre. Menigheden i Chicago sendte en kunstnerisk udstyret Adresse med 125 Underkrifter.

Pastor Vernhard C. Bergesen er født i Stavanger i 1869. Søn af Provst C. Bergesen og Hustru, født Essendrop. Han kom til Amerika i 1887 og blev teologisk Kandidat i Aar senere. Hans første kald var i Boston, der han virkede i 15 Aar. —(Wash. Posten.)

Gammel Tro for vor Tid.

I „Minneapolis Journal“ for 10. Juli er en Redaktionsartikel om „Gammel Sandhed i moderne Udtryk“, hvor der peges paa, at vi i over en menneskealder har lidt under en feilagtig Anvendelse af videnskabelige Teorier:

„Mænd endnu i deres bedste Alder mindes de Dage, da den gamle Tro paa en usynlig Verden var en tilstrækkelig Kraftkilde for de fleste Mennesker. Mænd under firtilaarsalderen kan se tilbage paa Materialismens forbausende Vækst. Den var i Begyndelsen af dette Aarhundrede den mest isinesfaldende Retning i vort Følelsesliv.“

Vi var stolt af at have vokset fra „Overtroens“ Ledebaad. Hele Universitetet var saa nemt blevet reduceret til en interessant Mechanisme. Selvsigte negtet vi, at der var nogen magt som vi ikke kunde fange i vore Laboratorier.

Vi var meget vise, og vilde kun have Fakta. Det var og er en Tidsalder med Fakta, Maskineri og Høstværk. Høstværk efter hvad? Efter nye fakta, Opfindelsen af nye Maskiner, forat vi kan haite endnu fortere.

Og er vi da i Virkeligheden kommet længere frem med al vor Rastløshed? Vi har tallose moderne Beskæftigelser, og merer at vi har gjort Fremskridt med forbausende Hast. Og fanstet vi alligevel bare har foret omkring i en nok saa liden Cirkel. Skal et Folks Storhed dømmes efter Maskiner, Lufthus og Høstværk til Fakta, eller efter den Mandskraft og moralske Høide, til hvilken det er naact?

Vi har for en Tid glemt, at Livets højeste Værdier ikke kan veies, maales eller købes for Penge. Som Følge heraf har vi gjort „Fremskridt“ stadig i Retning af det vulgære.

Men heldigvis ignes der nu at være Tegne til en Vendning, at dømmes efter det tiltagende Antal Bøger om sund religiøs Tænkning der gaar i Boghandelen. Bøger trykkes for at sælges. Hvad Folket vil have, skaffes dem af Forlagsforretningene. Det er derfor nok saa sikkert, at flere og flere er begyndt at komme til Erkendelse af den evige Sandhed, at „Mennesket leve ikke af Brød alene.“ Mennesket tranger Religion. Uden Tro paa en Fortættelse af vor Tilværelse efter Døden kan der neppe være nogen fyldestgjørende Religion.

Derfra gaar Artikelen over til at tale om en nylig udkommet Bog med Titelen „Udbødelighedens Gave.“ Vi

skal ikke døelse herved, men kun afgive Slutningen:

"Der er ikke noget nyt i det Forfatteren kommer med; men det er ikke nye Ting vi trænger just nu. Vi er aandelig halvt drufnet i det nye. Hvad vi trænger, er meget gammel Sandhed, fremsat i Udtryk som det 20de Aarhundrede kan forstaa."

Vor lutheriske Kirke har ofte nok maattet høre, at den er for gammel, og at den burde følge mere med Tiden. Vi har svaret, at vi maa følge Guds Ord hellere end Tiden. Vi har vrædet mod Tidens materialistiske Vanter. Nu er der altsaa Tegn til, at den mere alvorlige, tænkende Del af Folket begynder at se det komme i mangt af det Menneflene saa raskt har jaget efter. Det bliver altid saa, at Menneflens Sjæl aldrig kan slaa sig til No uden Gud. Derfor har ogsaa Bibelen og dens Sandheder holdt sig fra Slegt til Slegt, trods alle Angreb paa den. Vor lutheriske Kirke er en Bibelkirke. Bibelen som Guds Ord er dens Grundvold. Vor Kirke burde derfor særlig være fliffet til at møde deres Trang som vender sig bort fra Tidens materialistiske Vanter. Har vi noget at lære med Hensyn til, hvad denne Redaktør kalder "at fremme den gamle Sandhed i Udtryk som det 20de Aarhundrede kan forstaa"? Vi anser os ikke dygtig til at svare paa dette Spørgsmaal. Maaflke en eller anden, der har haft Erfaring som Prest blandt saadanne som har været mere eller mindre under Tidens aandens Indflydelse, kan sende os en Artikel herom.

Og dog, mon ikke hvad det 20de Aarhundrede trænger, er det samme som Menneflene trængte 400 Aar siden, nemlig et simpelt og rent Budskab om Guds Ords Værelse med Hensyn til Synd og Naade? Mon ikke Luthers lille Katekisme vil svare paa angsteede Sjæles Spørgsmaal om som da? Vi har en gylden Anledning. Næste Aar er den store 400-Aarsfest for Reformationen. Hele Verdens Opmerksomhed vil vende sig mod os. Er vi rede til at vende dens Opmerksomhed fra os og til Kristus? Derfor vor Tid har for Alvor begyndt at spørge om Sjæl og

evigt Liv, saa vil den nok forstaa Jesu Ord: "Thi saa har Gud esket Verden, at han har givet os sin Søn, den enbaarne, paa det at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv."—(Kirkel.)

Brøndgraveren.

Pinseldag sad om Aftenen to gamle Mand paa Bænken udenfor Sufet, hvor de boede. Deres Haar var graat, deres Ansigter rynkede. Den ene saa fornøjet ud og havde et klart, frimodigt Blik; den anden havde sammenkræbne Læber og et mørkt Ansigtstryk. Den ene hed Paul og var Lappefomager; den anden hed Peder og var Brøndgraver. De havde i længere Tid boet sammen i det lille Hus og var begge Enkemand. Paul boede paa Solsiden, Peter paa Nordfiden. Sufet laa tæt op til Kirkegaardsmuren og overskyggedes af de brede Lindetræer, der med sine Grene omfavnede Dødningshaven ligesom med skjellige Arme.

Sin Aften var der Liv under Lindetræerne; Folk pantede sine Gravsteder med Blomster og Kranse. Den synkende Maasol legede med Trærnes unge Løv; Drosken og Bogfinnen tvivrede sin Aftenang, og fra det fjerne hørte man Nattegaleens langtrukne Toner. Sabbatshvile jankede sig over Landsbyen; Stillehed hvilede over Foraarssverdenen.

"Stol du ikke ogsaa paa dit Gravsted istand?" spurgte Paul sin gamle Kammerat.

Men denne rystede paa Hovedet og svarede:

"Min Kone hviler lige saa godt under Græsset, som din under Blomsterne."

"Saa saa! Det er vel af samme Grund, at du ikke har ladet skrive et godt Ord paa hendes Kors? Ser du, paa min Kones Kors staar Skrevet: "Seg er den gode Hyrde, jeg kender mine!" Og saa ofte jeg læser dette, glæder mit gamle Hjerte sig over, at den gode Hyrde kender hende, og at hun er hos ham, og at jeg ogsaa snart skal hvile under de samme Ord og være hos ham."

De to gamle paa Bænken havde ofte før utvækslet sine hvist forskellige Anskuelser om den Slags Ting. Men vrede paa hinanden vare de ikke blevne; enhver gik sin egen Vej. Paul tænkte: Herren maa selv gøre det ved sin Hellig Naand. Og Peter tænkte: Over sin Lykt.

"Imorgen har vi igjen Pinsel," begyndte Paul atter. Saa svarede:

"Kom, Regn af det Høje, lad Jorden oplives som Viljedal,

At hvad os vor Jesus har lovet, maa

gives i Tusindtal."

Peter sagde ikke et Ord hertil; Helligdagene havde ingen videre Betydning for ham. Den første Fejtdag gik han ganske vist i Kirke, men han havde ingen Betsignelse deraf, just fordi han ikke vilde aabne sit Hjerte for Regnen fra det Høje.

Nu bemærkede han ganske hurtigt, og at høre paa var det, som om Ordene ikke vilde komme over hans Læber:

"Naa, ja, ja, Regn kunde vi nok trænge til; Jorden er meget tør."

"Ja, ikke sandt," svarede Skomageren, "og et hurtigt Hjerte kan ogsaa trænge til Regn. Sør, jeg kommer til at tænke paa noget, Peter; du er jo Brøndgraver af Profession og gaar omkring for at søge Rulderne i Jorden, hvor det gode Vand er, og naar du har fundet det, saa graver du Brønde, og Vandet stiger op til Menneflers og Dyrs Vedervejelse, og hvor det kommer hen, der grønnes og blomstrer alt. Derfor burde du ogsaa vide, at Vor Herre gjør ligesaa med Menneflerhjerterne. Naar Guds Ord og Guds Naand, Pinselaanden, ret saar rødt ved Hjertet, saa fremvæder af det gjenfødte Menneflens Liv en kilde med levende Vandstrømme. Ved Vand og Naand sker den nye Fødsel, som Frelseren siger til Nikodemus. Er du en Ruldesøger og ved ikke dette?"

Man merker, at denne fattige og tarvelige Skomager er en af dem, der er "bleven oplært af Gud," og hvem Guds Naand har opløst med sine Gaver.

Peter gav heller ikke hertil andet Svar end det, at han rejste sig fra Bænken og sagde, at han vilde ind og sætte Melken over Alden til Aftenmaden. Paul blev siddende og tilføjede sin Kammerat et meget sigende Blik.

I dette Stilleblik jaanes nede ved Brønden, hvor Kvinderne hentede Vand og fortalte hverandre Nyt, to unge Piger, som langsomt nærmede sig. Man opdagede snart, at det var to Søstre; de vare som to Blomster paa et Veltre eller som to Skovper paa en Stangel og kunde vel være omtrent femten og sytten Aar gamle. De saa skarpt paa det lille Hus, hvor den gamle Mand sad udenfor Døren, og standsede, da de stod for ham.

"Guds Fred!" sagde den ældste.

Vi har Sko

Lette og komfortable for SOMMEREN.

Mænds, kvinders og børns.

Samuelson & Berg

1110 So K St.

"Er det Bedstefader?"

Paul saa venligt paa Børnene og sagde med et Smil:

"Jeg kunde ønske, jeg var det. Men jeg har hverken Børn eller Børnebørn. Det er nok Peter Brøndgraver, I søge? Han gik ind for et Stilleblik siden; naa, der er han igjen."

Brøndgraveren traadte ud ad Døren og saa ærgerlig paa de to unge Piger. Den ældste vendte sig til ham og sagde rødmende og noget angstelig:

"Vi ere Anna og Marie og skalde hilse fra vor Moder og bringe Bedstefader disse hjemmebagte stager, som vi har her i Kurven. Og saa skalde vi meget bede Bedstefader fra Moder, om Bedstefader dog ikke en Gang vilde komme hjem og besøge os. Moder har gigt i Foden og kan ikke gaa."

Brøndgraveren hørte med mørke og forbitrede Miner paa disse skjønne Ord, og derpaa sagde han barsk:

"Jeg har ikke Brug for eders Stager; dem kan I tage med hjem igjen. Og eders Moder kan passe sig selv."

Da brast begge de unge Piger i Graad, og Anna, den ældste, opløstede hængende Hænderne og udbrød hullende:

"Af, nei, kjære Bedstefader, det kan vi ikke sige til Moder. Hun længes saa meget efter at se og tale med Bedstefader."

Men den Gamle med det haarde Hjerte var allerede gaaet ind i Sufet igjen, og man hørte, hvorledes han slog Døren i efter sig.

Begge Pigerne gav sig til at græde bitterlig. Men nu nødte Paul dem til at tage Plads paa Bænken. Han kændte godt Grundten til Faderens fiendelige Stemning overfor Datteren, der imod hans Vilje havde giftet sig med en fattig Gartner.

GLASSES FITTED COMPLETE \$1.00
MICHAEL BROS. DRUG CO.
1326 PACIFIC AVE. — 1516 JEFFERSON AVE.

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Telephone: Main 339.

T. H. BELLINGHAM CO.

DOMESTIC ENGINEER AND SANITARY PLUMBER.

Vor Reputation er vor Garanti. 920 COMMERCE ST.

TACOMA

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene ifølge Aftale
Tel. Main 7683. Madison 1003
Tacoma. Wash.

Bygningsstaal.
Automobil Reparationer
Carburetor og Magneto skade
repareres.
WEST COAST WAGON CO.
21 and Pac. Ave., Tacoma.

W. T. & BERTHA L. THOMAS
Drugless Physicians
Graduates of Kirksville College.
709—710 Fidelity Building
Tacoma.

NORSK TANDLÆGE
Hans Arbejde garanteres. Rimelige
Priser
Dr. S. P. Johnson, Tandlæge
Harvard Dental Parlors
1132 1/2 Pacific Ave. Tacoma

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

S. T. Larsens Pharmacy
17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a Specialty
We import our Cod Liver Oil direct
from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wn

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Phone Main 759
S. W. SIMPSON
DENTIST
404 Nat. Realty Bldg. TACOMA

Lien's Pharmacy
Scandinavian Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Seltzer
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M 7314 1103 Tacoma Ave

Jom imidlertid havde vijt sig at være en brav og gudfrygtig Mand, der ved sin Ald og Arbeidsomhed havde forskaffet sin Familie et godt Utkomme. Men Peter Brøndgraver havde forherdet sig i sin Gærne over den ulydige Datter, endskjønt denne atter og atter havde søgt hans Tilgivelse.

Nu talte Paul imidlertid trøstende til de to bedrøvede Pigebørn og udlagde for dem det Skriftsted, som han havde sat paa sin afdøde Sustrus Grav, Ordet om den gode Herde, der fjender sine. De skulde kun være vedholdende i Bøn for Bedstefaderen, sagde han, saa vilde Guds Naad og saa nok finde ham og røre ved hans Hjerte. Og over deres Hoveder hang de smaa Juge i Lindetræerne.

Pinjen var forbi. Peter Brøndgraver havde fundet Vand i en rig Bondes Gaard, og nu var de ifærd med at grave den dybe Brønd.

Den game var meget ivrig; han lotte en Vre i, at Arbejdet blev gjort godt; og de yngre Folk, der arbejdede for ham, maatte høre mange smukke Ord.

Tidlig om Morgenen var han selv som den første paa Pletten steget ned i Gruben. Naar man staar saa dybt nede i en Brønd og ser opad, kan man ved lys Dag se Stjernerne paa Himlen. Men gamle Peter saa ikke opad; det maatte Guds Naad først lære ham. Og det skede jaaledes. Som han stod dernede og var ivrig beskæftiget, hørtes pludselig et Brag; Brædderne og Slatterne paa Siden var styrtet sammen, den løse Masse oven paa, og — den gamle Mand var begravet.

Der laa han nu i Dybet og i Mørket, ligesom Jonas i Dvalfsstens Bug. Straks blev han helt bedøvet; men han kom til sig selv igjen. Herren i det høie havde holdt sin Haand over ham. Brædder og Stiger havde dannet et Slags Tag over den gamle Mand, saa at han, liggende paa sine Knæ, kunde trække Veiret, men — kun liggende paa sine Knæ.

Da Peter Brøndgraver atter var istand til at samle Tankerne, lod der for hans Øren ligesom en dump Rullen og fjern Torden: „Levende begravet! — Fortabt! — I Nat og Mørke! — Alene — ganske alene — alene med Gud!“

Saaledes trængte Stemmerne ind paa ham. — Stedie paa de samme Tanker, de samme Stemmer!

Lusten bliver saa knav og indeklemt. Han ligger som spændt fast, det er ham ikke muligt at gøre en eneste Bevægelse; kun sine Hænder kunde han folde, hvis han havde villet det; men de ere endnu for stive dertil.

Hjertet banker og hamrer i hans Bryst, saa Pulsflagene drøner gjennem hans Øren. Hans Tanker forvirres. Han ser et Syn: To unge Pigebørn løber sig med hjerlige Bliffe hen over Brøndens Rand og strækker ham hjælpende deres Arme imøde. O, han fjender dem godt — disse blaa Line, disse rosenrøde Læber — ja, det er de to, som han sin Pinselsørdag viste hørt fra sin Dør. Og nu kommer de for at frelse ham ud af den frygtelige Dødsangst. — „Ik, er det muligt?“

„Børn, Børn!“ skriger han op til dem. „Jeg har jo gjort uret imod eder, imod eder og eders Moder!“

„Ja,“ svarer en Røst, „du har gjort uret, ikke blot imod Mennesker, men ogsaa imod din Gud. Dit Hjerte er bevet tørt og haardt. Du havde ingen Højlse for min Skærlighed, ingen Tanker for Gud ingen Bøn for dine arme Sjæl, ingen Tro, ingen Skærlighed til ham, som elskede dig først! Hvad skal der blive af dig i Evigheden? Hvad vil du gjøre, for at din Sjæl kan blive frelst?“

Nu mistede den gamle Mand Bevidstheden; han sank sammen og laa som død.

Men Guds Naad havde arbejdet paa ham. Kun et eneste: „Forbarm dig!“ traangte sig frem fra den Gamles Sjæl; men det var ogsaa nok. Naar en Silde er bleven funden, saa kommer det ligeledes først i Draabevis; men efter de første Draaber følge flere, og af Draaberne bliver til sidst et klart Rildsvæld, der flyder med levende Vandstrømme.

Svareledes han havde ligget jaaledes uden Bevidsthed i Dybet, det vidste han ikke selv. Men da han atter kom til sig selv, stod hine to Lyskiffeljer ved Siden af ham, den ene paa højre, den anden paa venstre Side. Og de holdt hans Hænder; de blaa Line saa saa hjerligt beklæmningssuldt paa ham og de røde Læber udbrød: „Han lever! Gud være lovet, han lever!“

Og endnu en tredje var tilstede. — et smalt, blegt Ansigt boiede sig ned til ham og lysjede ham. Og en vel bekendt Stemme svarede: „Min Fader, min Fader, kan du ikke nu tilgive mig?“

Da Paul, Løppekommanderen, hørte om disse mærkelige Begivenheder, sad han i lang Tid stille og tænkte over Guds store Givemåner. Pinsledag var der atter blevet prædilet over de Ord, som staar skrevet i Apostlernes Gjærninger, det andet Kapitel: „Vi høre dem forklønde Guds store Gjærninger med vore Tungemaal.“

„Jeg gad dog vide,“ tænkte gamle Paul, „om Peter Brøndgraver nu har forstaaet Guds store Gjærning-

get i det Sprog, hvori de her ere bleve forkyndte?“

Jo, han havde forstaaet dem og overgivet sig til ham, som har sagt: „Soo som tror paa mig, af hans Liv skal, som Skriften siger, flyde levende Vandstrømme.“ — Kirkell.

Takkehilsen ved Hjertkomsten.

Saa er vi atter hjemme.

„Sav Tak, o Fader Hær,
Som mig bønshørte!
Nu er jeg atter her,
Thi du mig førte
Saa godt og vel,
At jeg led ingen Slæde,
Mit ganske Hus med mig
Sig anbefaler dig
Og ere glade!“

Hvad min Søster og jeg under henved to Maaneders Besøg i Østen har oplevet, først paa Synodemødet, siden hos Børn og Børnebørn i Minneapolis, Minn., og Bradish, Neb., og Menighederne paa begge Steder, hos Slægt og Venner i Newville Co., Minn., saa i Menighederne Bergen, McLeod, Minn., og Clear Lake, Sibley County, Minn., er alt godt og vel gjent iblandt de dyreste Grindringer i Taknemmeligheds og Mindernes Hæve i Hjertets inderste Strog for det at bevares hele Rejsten af vore jordiske Dage. Takket og hilsobet være Gud, vor himmelske Fader, og takket være vore Børn og alle Venner, som saa hjerlig sørget for vore Rejsendegifter. Herren gjengjælde tusindfold igjen. Atter Tak!

Jeg sender denne Takkehilsen i Pacific Herald, fordi jeg erfarede at dette vort lille Blad var en velkommen Gæst, næsten over alt, hvor vi ferdedes, og jeg kunde ikke overkomme at skrive personlig til alle, som var berettiget til at vente nogle Ord fra os efter den fuldendte Tur.

Eders i Kristus,
R. P. Kavler.

Lutherke Bogmission, Bergen Norge
Gode Bøger til Uddeling rundt om i Hjemmerne, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne saa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Lutherke Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og sendes mod et ubetydeligt Bidrag ved Henvendelse til Lutherke Bogmission, Bergen, Norge.

**JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN**
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret\$.75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Feil, som ogsaa kan haa- le, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

A. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Rasker for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjernet sendes til ham.

Alle Penge, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
Parkland, Wash

Send ikke Penge til Redaktøren da det holder Bryderi.

Kredsmødet holdes 5. til 7. Sept. i Lawrence, Wash., Past. Borges Skole. Det er i Forbindelse med Menighedens 25 Aars Jubilæum.
Ellingjen, Form.

25-Mars Fest i Fresno, Cal.

Den 19. Juli 1891 blev Undertegnede indført af Past. S. L. P. Dietrichson i Vor Frelseres danske Menighed i Fresno, Cal. I Anledning af, at det nu var 25 Aar siden, holdt Menigheden 1de Søndag efter Trinitatis Mindefest med Gudstjeneste, hvor Undertegnede ud fra 1. Sam. 7, 12: „Sidtil har Herren hjulpet“ talte om Betydningen af et 25-aarigt Samarbejde mellem Præst og Menighed, idet han fremholdt, først dets Betydning for Præsten selv og, dernæst, dets Betydning for Menigheden.

Ven da 25-Mars Dagen faldt paa Onsdag, vilde man holde en friere Fest paa selve Dagen og indbød til en Sammenkomst til Ore for Præsten i en af Fresno's Kjønnede Par-

ter, hvorhen kvinderne havde medbragt Lunch, som blev nydt tillige med en rigelig Forsyning af det paa denne Aarstid saa mundværlige Lemonade og Ice Cream.

Ment netop som der kaldtes til Lunch, kom nogle af Medlemmerne hørende frem med et New Automobil af nyeste Konstruktion og forklarede, at det skulde Præsten have som Gave og Paaskjønne for hans 25-aarige Arbejde i Menigheden og blandt Venner og Landsmænd. Flere af de tilstedeværende holdt senere Taler og udtrykte sin Tak og Erkjendtlighed for det Arbejde som var udført og ønskede at Præsten maatte saa Leve og virke iblandt dem endnu en Del Aar. Derpaa svarede Undertegnede ved at minde om den uforfalskede Kjærlighed Menigheden med saa mange Aaledni'er havde lagt for Dagen overfor Præsten og hans Familie. Han mindede særlig om Præstens Drogave, nemlig at forkynde Kristi Evangelium til Synderes Frelse efter den gammellutheriske og bibeliske Lære og Praxis.

Saa kaldtes man efter at have tilbragt en vellykket Dag sammen. Og saa skal ogsaa den gamle Fresno Præst til at gjøre Susbesøg per Auto.

N. Johansen.

Program for Konferensen i Parkland 1 December, 1916.

- 1—Lutherisk Kirkebygningsstift. Nor-gaard—Jøfs.
- 2—The Influence of the Lutheran Reformation on America. Christensen—Seindahl.
- 3—Indledningsforedrag over Apokalypsen. Prof. S. H. Kavier—Baalsen.
- 4—Tilbudt Udskift til Prædiken over Evangeliet paa 1ste Søndag. Stub—N. P. Kavier.
- 5—Bør Konfirmandernes Aldersgrænse sættes høiere? Vergelsen—Rasmussen.
- 6—Lignelsen om de 10 Konfirmer. Matt. 25, 1-13. Vorge—Lane.
- 7—Hvad Samfundet kan og bør gjøre, forat Præsternes økonomiske Raar kan forbedres. Ordal—Sagoes.

Tom G. Bellingham, som var Councilman, ønsker Nomination for County Commissioner for 2det Distrikt, som indbefatter første, andet, syvende og ottende Ward i Tacoma og McNeil, Anderson og For Island og den Del af Pierce County, vesten for the Narrows. Bellingham er en praktisk Mand, har levet i Tacoma i 27 Aar og er vel ansæet. Han er Republikaner.

Lee, den norske Fotograf, har faa god Forretning i det sidste, at han tror de gode Tider har sat ind for Alvor.

Fra Vort Virkefelt.

Syd og Vest Tacoma.

Næste Søndag, om Veiret tillader det, vil der blive Søndagskolefest. For Sted og Befordringsmaade se Dagbladene.

I Tilfælde af at det skulde regne bliver det Gudstjeneste i den Lutheriske Kirke i Syd Tacoma, Warner og 62nd St., R. 11 Form.

Vi ønsker at ret mange vil være med forat glæde Søndagskolebørnene — det er blot engang i Aaret at vi kan faa glæde de Smaa ved en saadan fælles Fests Alle være med!
D. Sagoes.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelseres Kirke, Syd 3 og 17de Gade, O. J. Ordal, Præst. Aftersang ved Høimessen paa Engelsk Skriftmaal kl. halv elleve og Høimessen kl. 11. Man melde sig i Ugens Løb eller lige for Skriftemaal.

Aftenang kl. 8 paa Norsk.

Det regulære Menighedsmøde for August holdes Tirsdag Aften den 1. i Kirkens Sal kl. 8. Da der foreligger meget vigtige Sager til Behandling er det at haabe, at alle itemmeberettigede vil møde.

Religionskolen afsluttedes sidst: Torsdag. Der var ialt indskrevet 24 Børn. Pastor Ordal holdt selv Skolen med Undtagelse af de to sidste Dage, da Mrs. Ordal var Læverinde. Det var en Lykt at holde denne Skole. Børnene var lærvillige og snilde. Gud velsigne da det Ord, som de her lærte.

Guldbrølup. Torsdag fra kl. 3 til 9, 27de Juli, denne Uge, fejrer Mr. og Mrs. Hans Larson Guldbrølup i sit Hjem, 1904 So. 3 St. Indbydelse har været udsendt til mange.

Mrs. O. J. Ordal og Johan, Marie, Olof og Dorothy er i disse Dage paa Besøg hos sine Forældre og Bedsteforældre, R. P. Leque i Bellingham, Wash.

Seattle (Ballard).

Søndag holdes engelsk gudstjeneste formiddag paa landet. Norsk aftenang i kirken kl. 8.15.

Ungdomsforeningerne gaar sammen om baadturen søndag. Man

Self Filler Fountain Pen Halv Pris B. Paulson

Norsk Urmaker og Juveler.
Hj. af 11te & K St.

tar batten „Suquamish“ ved foten av Madison St. kl. 9.30.

Aftenforjæmlingen smelter ind om sommeren. Somme søndage har der vært bare 10 tilstede. Pastor Eger har lovet at forrette søndag aften for dem, som blir hjemme fra udflugten. Vi haaber, at alle vil be- mitte sig derav.

Formand L. G. Jøfs har iaar vært prest i 25 aar. I den anled- ning holdt præsterne fest under kon- ferensen og overrakte ham et Uhr. Fra St. Madison og andre kom der en pengegave. Breve og telegram- mer oplæstes og korte taler holdtes av præsterne.

Treborn, Wash.

Treborn Menighet vil forstkom- mende Søndag (den 30te Juli) tage sin nye Hall i Brug. Den er opført lige ved kirken og skal være til Me- nighedens og dens foreningers Mø- der og festlige Sammenkomster. Formiddag kl. 11 holdes Gudstje- neste ved Pastor Seindahl. Kvin- deforeningen serverer Middag, og kl. 2.30 samles man i den nye Bygning, hvor Ungdomsforeningen og Stillquamiish Band fra Stan- wood vil udføre Program. Vi ind- buder alle Venner at komme til Fe- sten. Der er god Automobilvei lige til Kirken.

De to Livsforjæmningeenter.

Da jeg en vakker Boormorgen steg ind i en Jernbanevogn paa Stationen i B. — saaledes fortæller en Emigrant — kom jeg til at sidde ved Siden af en velklædt ung Herr.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindsud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Hillberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamsen, Directors.

Hvad amatør-fotografer trænger

FAAES HOS
E. W. STEWART & CO
939 Comm. St. Tacoma

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Vi kom snart i Samtale med hinanden om dette og hint, om det vakre Veir vi havde paa vor Rejse op — og indgaandede den friske Maaluft. Saa kom Samtalen ind paa Karstidernes Vefalen og alt det jordiske Foranderlighed. Dette bragte os videre ind paa det menneskelige Livs Misfærd, og nu syntes det, som vi havde truffet den rette Streng; thi om dette forstod min Medreisende at tale med stort Myer og uregen Dygtighed. Det var klart at det menneskelige Livs Misfærd laa min Rejsefælle meget paa Hjerte. Synlig rørt skildrede han for mig mange sørgelige Tilfælde, hvorledes her og der en Familiefader pludselig var død, rammet af Slag, knust af en Maskine eller puskommet under en Ildbrand. Han skildrede endvidere den store Nød, hvori saa mange Familier stødtes ved alle disse Dødsfald og søiede saa til:

„Saa saa kan være saa floge at forsikre sit Liv, saa at deres Efterladte kan have sit Udkomme.“

Under den første Del af hans Samtale havde jeg været den lause Tilhører, mine Hørelser var bleven vemodig stemt; jeg havde ogsaa seet flere saadanne Tilfælde. Da kom jeg til at tænke — ikke efter de risterlevendes Nød, men paa de Sjæles Nød, der pludselig og ofte ganske uforberedt maatte omkomme i Ewigheden. De Efterlevendes Nød kan lindres, men ikke fortages. Lo-

zarus har ikke Anledning til at dyppe Fingerspidien i Vand for at fugte den rige Mands Tunge.

Vestjæstiget med saadanne Tanker hørte jeg paa den unge Herres Skiltringer. Da rettede han det Spørgsmaal til mig:

„Er De livsforsikret, min Herre?“
„Nu kom min Tur at tale.“
„Ja jeg er forsikret,“ svarede jeg.
„I hvilket Selskab har De forsikret Dem?“

„Naar jeg skal sige Sandheden, saa er jeg selv Livsforsikringsagent.“ svarede jeg høflig Spørgeren.

„Jeg er ogsaa Livsforsikringsagent“, sagde han. „Jeg rejser for det store Berliner-Selskab. I hvilket Selskab er De ansat, min Herre?“

„Jeg er ansat i det aller ældste, det aller bedste og aller sikreste Selskab; det Selskab jeg rejser for, giver større Udbytte end noget andet Selskab. Syge og skrøplinge af alle Slags, ja, selv Døende optages fortvælt og faar sin Police, og vi agenter har i dette Selskab højere Løn end i nogen anden Ejeneste.“

Forbavset sad min Rejsefælle der. Han troede neppe sine egne Ord, og saa paa mig med et spørgende Blik, uden at forstaa et eneste Ord af hvad jeg sagde.

Jeg fortsatte derfor:

„Det er dog en stor Forskjel mellem det Selskab jeg rejser for og alle andre Selskaber. I vort Selskab faar nemlig de Døde selv den allerstørste Del af Forsikringssummen.“

Den elegante Herre rystede paa Hovedet og sagde:

„De holder mig for Nar, min Herre.“

„Hvad jeg netop har sagt Dem er den rene Sandhed, jeg vil slet ikke holde Dem for Nar. For at hjælpe Dem til Forstaaelse, skal jeg forklare mig tydeligere. Ser De! Planen for det Forsikrings-selskab, som jeg taler om, er udtænkt for Verdens Grundvold blev lagt i et underbort Maad. Paa en underfuld Maade blev Forsikrings-selskabet grundet i Tidens Gulde og dets Virksomhed holder altid paa at udbrede sig udover Verden. Selskabets Grundvold er Guds uranagelige Rigdomme af Naade og Barmhjertighed i Jesus Kristus. Dets Agenter er tro Vidner der i alle Land udroaber: Lad Eder forlige med Gud, Kom og lad Eder forsikre for det evige Liv. Ser De min Ven, hos de jordiske Forsikrings-selskaber faar man selv intet, naar man dør. I vort Selskab alene faar den Forsikrede en virkelig Livsforsikring. Han faar et evigt Liv. Han lever om han end dør. Salige er de Døde, som dør i Herren. De, min Hære Ven, har maaske alle-

rede forsikret Deres Liv i dette Selskab, som jeg nu taler om? Hvis ikke, hvad bedre kunde De da foretage Dem end at gjøre det nu. Gjør det idag, medens det endnu er Tid, og Nanden virker paa Hjertet. Forsikringen har ogsaa det Fortrin, at den er fri og fri uden Betaling og uden Penge. Vlot at Synderen, som fortabs og forlegen Synder, står til Sønnen og annommer alt i ham, som er Guds Gave til en falden Verden.

Polisen er Guds evige Sandheds-ords Vidnesbyrd:

„Hvo, som har Sønnen, har Livet.“

Er vi Guds Børn, da er vi ogsaa Arvinger. Den Helligaand er plantet paa vor Nav.

Den unge Herre var dybt rørt, hans Dine fyldtes med Taarer.

Vi var nu paa den Station, hvor jeg skulde stige ud; endnu et Haandtryk — Farvel — og vi drog hver sin Vej. Næsten vil Ewigheden aabnede.

Er du forsikret, Hære Væder?
Hvis ikke, saa lad dig for din Sjæls Saligheds Skyld forlige med Gud.
(„D. B. og N.“)

Et Trøstens Ord i Sjælenød.

Et Krigsskib var engang ude paa en lang Rejse. Undervejs blev Kommanderende iag, og det mærkedes snart, at det var en farlig Sagen, han led af. Han forstod ogsaa dette selv. Han begyndte at blive bange, hvilket ikke kunde være at undres paa. Han havde nok været en aldeles verdslig Mand, men nu vaagnet der Tanker i hans Sjæl, som han før ikke havde kjendt til; han, en modig Mand, som vist ellers ikke kjendte til Frygt, blev nu angstelig for, hvorledes det skulde gaa, ham. Han spurgte i sin Største, om der var nogen ombord, som havde en Bibel; men forunderlig nok var der ingen, hverken blandt Officerer eller Mandstaf, som havde nogen. Omfiden opdagedes det, at en ung Dreng havde en. Han var Søn af en Enke, som havde lagt denne Bibel ned i sin Søns Skibskiste, idet han skulde rejse, og bedt ham læse deri, saa ofte han kunde. Da nu Officeren fik høre om dette, bad han om, at de vilde sende Gutten til ham med Bibelen, og denne kom da ind i den Snæves Lygter.

„Kan du læste lidt for mig af denne Bog?“ spurgte Officeren.

„Ja, jeg skal forsøge“, svarede Skibsgatten.

Saa slog han op i Johannes Evangelium og begyndte at læse det 3die Kapitel, 16. Vers:

Tag hende til

Dewey's

Bedste Ice Cream og kolde Sommerdrikke i Verden.
952 Pacific ave.

„Thi saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den enboarne, paa det at hær den, som tror paa ham, ikke skal fortages, men have et evigt Liv.“

„Hør det op igjen“, bad Officeren, og han hørte efter, som om han vilde slugte hvert Ord. Atter og atter maatte dette Vers gjentages for ham. Det var de Ord, som først bragte Guds i hans Sjæl og Trøst til hans Hjerte.

(„Luth. Sendebud“)

Ann en Interplads.

Den danske Filolog Sophus Oerregaard, der døde 1884, laap 50 Aar gammel, gjorde under svære Livsprøvelser Spranget fra den spekulative Filosofi over i den kristne Tro. Hans egen Velsendelse derom lyder saaledes:

„Dette kan jeg med Sandhed sige, at Livets Storme har gaaet hen over mit Hoved, og Udsættelser og dybe Sorger har niementstildækket det Fundament, paa hvilket jeg tidligere byggede.“

I oprigtig Tilfid til Videnskabens Særheder stode jeg paa, at jeg her under alle Forhold vilde have et sikkert Tilflugtssted. Denne Illusion er bristet. Da Stormveiret kom, og mit Sind indhylledes i Sorgens Malm, brast Videnskabens Vode som

Eders Grocer ved at 99 Coffee er bedst, til liden Pris. Han er oprigtig naar han anbefaler den.

en vaartoni.

Kun 25c pr pund.

CRESCENT MFG. CO.

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay
Grain, Flour &
Feed

Fri Levering.
Vi tilfredsstiller vore Kunder
Forsøg os.

Tel. Madison 107-J 4.

fløve Traade, og jeg mærkede, at mit skrøbelige Hjerte drev for alle Vinde.

Da greb jeg den Sjælp, som man-ge har grebet før mig: Jeg søgte og fandt Fred i Kristentroen.

Ikke dermed har jeg opgivet Bi-denstaben, kun stiller jeg den nu paa en anden Plads; men dette vid-ner jeg, at naar det mørkner for Miffet, og alt Haab synes ude, saa gibes der kun en Ankerplads: Den enfoldige Kristentro.

Vel den, der ikke lader det komme til det yderste, men kaster sit Anker tidt.—(Saml.)

Evangeliets omstændige Kraft.

Svorledes Evangeliet omstæder og forandrer Menneskene, derpaa har vi et nyt Eksempel i en Prest i Bulgarien. Han blev anklaget for at være meddelagtig i et Oprør mod Regje-ringen og indejærret i Fængsel. I Fængslet begyndte han at læse i Bibelen, samt et Missionskrift. Ef-ter en Lids Fortløb blev han frikendt med Henblik til det, han var anklaget for, og han blev løsladt. Han vendte tilbage til sit Hjem, idet han først besluttede at hevne sig dyrt paa den, som havde anklaget ham. Men før end han havde faaet Anledning til at myrde sin Anklager — hvilket han havde besluttet at gjøre — blev en Del Reformere, som var alminde-lig ønsket, indført. Dette havde en formildende Indflydelse paa hans Sind, saa han afstod fra sine Mord-planer. Han fortsatte nu og da at læse i sin Bibel og blev tilslut overbevist om, at de Ceremonier, som det paalag ham at udføre som Prest, var saa uførenelige med Bibelen, at han ikke kunde fortsætte dermed, men maatte opgive sit Embede. Han blev anvendt til Herren og forenede sig med en evangelisk Forsamling. Paa Spørgsmaalet om, hvor der var ble-ven af Hengsløsten mod hans Fiender,

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mø-der man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefone-re til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line, til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

Gaa til Dr. S. P. Johnson

svarede han, at den var forjundet; Evangeliet havde forandret hans Sind, saa den var blevet helt fjernet.

"Derjom nogen er i Kristus, da er han en ny Skabning; det gamle er forbigaaget." "Ejempl."

Om Uforsonlighed.

Da Leonardo da Vinci malede sit berømte Billede "Madverden" og just skulde male Judas, kom han pludselig paa den Tanke at fremstille en Fiende han havde, som Judas.

Med Iver gif han til Arbejdet, og da Judas var færdig, skulde han til at male Kristus. Men hver Gang han tænkte paa Kristus og vilde til at danne sig et Billede af ham, kom altid hans Fiendes Træk iveien. Efter at han længe havde arbejdet forgjæves, maatte han erkjende, at saalænge han hujede Nag og Fiendskab i sit Hjerte, vilde han aldrig kunne se Jesu Herlighed, end mindre magte af fremstille den paa Lærredet. Han bad da Gud om Raade, tilgav sin Fiende og ødelagde Judasbilledet — og da kunde han fuldføre sit Ma-leri og male Kristus i noget af hans Skønhed og Elskelighed.

"Menighedsbladet."

Et træffende Ord.

Da Kong Fredrik Wilhelm den I. en Dag ærgretlig over en Droners Eiterladenhed, kjendte og raste dægtig stod han Gemalinde, Dronning Glia-beth stille op, og saa sig omkring i Bærelset. Tilslut spurte han: "Spad ser du dog efter?" "Ja ser bare efter Kongen," tra-rede hun.

Da blev Fredrik Wilhelm med en Gang stille. Han følte, han havde baaret sig meget uforsigtigt ad.

Alle Jesu Disciple er Konger, og Kristus er Herre over alle Ting. Det lønner sig ikke for os at lade os overmande af vor Lidenstabs Brede.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony. The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Stivana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
- Blakkas, I., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
- Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.
- Brevig, T. E., Teller, Alaska.
- Brelvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Evjenth, Rev. R. U., 551 Duboce Ave., San Francisco, Calif.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.
- Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 4314 No. 15 St., Tacoma, Wash. Phone Proctor 2133.
- Harstad, B., Parkland Wash. Phone 7884-J-3.
- Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
- Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Henriksen, Geo., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash. Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson
- Preus, O. J. H., 2519 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Sandmel A., Lyman, Wash.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-tle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Jo-saphine Alderdomshjem, Stan-wood, Wash.
- Andrew Leknes, Kasserer for In-dremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
- 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
- Gaard, K. K., Kasserer for Park-land Barnehjem, Parkland.
- Gunderson, Miss Sina, Bestyrer-inde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.
- Luthersk Bokmission, Bergen, Nor-ge, uddeler gratis Andagtsbøker, kri-stelige Fortællinger og Sange læst uddelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Spe-cielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Ud-merket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

"Fully accredited by the University of Wash-ington."

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Sund Be-liggenhed. Dygtige Lærere.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

The proceedings from the Young People's Convention in Fir came too late for this issue. They will be printed next week.

Ed.

SOME OUTSTANDING FACTS ABOUT THE LUTHERAN CHURCH.

The Lutheran Church is by far the argest Protestant denomination in the world.

It has a membership of over 75,000,000.

In the United States it stands third in the list of Protestant Churches. Here it has a baptized membership of 3,494,493, of whom 2,282,289 are confirmed.

The Lutherans in the United States are gathered into 14,048 congregations, which are served by 8,730 ministers.

The church property is valued at \$83,826,388, and the income for local expenses is \$12,458,206.

The Lutheran Church has always stood for popular education.

It has encouraged the development of the fine arts, such as music, painting, sculpture, and architecture, and made them serve the greater glory of God.

It has been a pioneer in missionary activities. Its missions are among the most flourishing in the world.

It has always had an open purse and heart for the needy and orphaned.

The following statistics will show that also here in the United States this Church is true to its splendid heritage:

There are 29 Lutheran theological seminaries in the United States. One of these is said to have the largest number of students of any Protestant seminary in the world.

Among other Lutheran institutions in the United States we note: 41 colleges, 49 academies, 10 ladies' colleges, 61 orphan homes, 40 homes for the aged, 5 homes for defectives, 9 deaconess homes, 42 hospitals, 13 hospices (homes), 21 immigrant and seamen's homes, 8 home-finding societies (for children), 20 or more city missions and rescue leagues, 10 or more foreign missionary societies.

In this country Lutheran papers are published in the following languages: English, German, Swedish, Norwegian, Danish, Icelandic, Finnish, Slavonian, Lettish, Polish, Esthonian, Portuguese, Lithuanian.

The Lutheran Church is sometimes called a foreign church, because many of its people speak a foreign tongue. But our Church was planted in this country as early as any other denomination.

Every large denomination in America came from Europe.

But the Lutheran Church has had and is having the most rapid growth. During the last 50 years it has doubled its membership every 14 years.

In the Norwegian Lutheran synods in America there are 538,383 members; \$6,105,900 of synodical property; \$452,439.02 was last year spent for benevolences.—From program of Stoughton Reformation festival. (U. L.)

HIS ENEMIES.

"They're cheats!" said the girl heatedly. "You ought to sue them. I should think it would make your blood boil, Uncle Henry—and you seem to be sorry for them instead!"

"So I am, Janet, so I am," replied Uncle Henry, pushing up his glasses. "I'm real sorry for Eph, because he didn't mean exactly to steal when he took the money, and now the rest of them know about it, and why he is discharged, and it'll be the end of Eph as a decent man. And the other man, that got Eph into it, he lost his wife last year and got to drinking, and he doesn't care what he does nowadays. They're a poor, miserable pair of sinners, Janet, and they're going to be punished right along, and I'm glad it isn't my duty to sue them. I began life by hating my enemies, and suing them, and letting my blood boil over most anything they did. But you see, I came to find out about them, suing them and the more I found out, the harder it was to keep on hating. Most of them weren't my enemies at all. They hadn't been thinking about me when they did the things that harmed me and my business. The older I get, the more I see that forgiving your enemies is plain common sense, as well as Christianity. Sin is the meanest, vilest thing on earth. But the sinner, very likely, is just a poor, warped human being you can be sorry for. Besides, we're all sinners—we can't get away from that. We all manage to love ourselves easily enough in spite of our sins, so it oughtn't to be hard to love our enemies—ought it?"

That is certainly a sensible, as well as a brotherly way to look at it. The wider, deeper and truer a Christian man's knowledge of his fellows becomes, the more he should be able to see

Parkland Merchantile Company

W. J. FREEBORN, Prop.

GENERAL MERCHANDISE
Tel.: Mad. 106 J 3

ALLE VET

at vi sälger Kläder, Hattar, Undertöi; men har Du set eller kjøbt et Par Sko hos os?

L. Benjamin, Inc.
740 Pacific Ave.

them as Christ did, who knew all that there was in men—and who said, "Judge not, that ye be not judged."—Selected.

NINE ARGUMENTS FOR MISSIONS.

The Minister of Siam, Hon. John Barrett, who for seven years was an extensive traveller throughout the East, gives his reason for missions in the following arguments:

1. In my experience as a United States Minister, 150 missionaries scattered over a land as large as the German Empire, gave me less trouble than 15 business men or merchants.

2. Everywhere they go, in Siam, or Burma, in China, or Japan, they tend to raise the moral tone of the community where they settle.

3. They are the pioneers in education, starting the first practical schools and higher institutions of learning, teaching along lines that develop the spirit of true citizenship, as well as of Christianity.

4. They develop the idea of patriotism, of individual responsibility in the welfare of the State.

5. They carry on extensive medical and surgical work, build hospitals and encourage sanitary measures, and have been the chief

Til Bloksberg kan Fluerne gaa naar

Modern Manufacturing Co.
1211 So. 11th St.
fabrikerer

VINDU- og DØRSKREENS

Bibler og kristelige Bøger havees paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. I. VISELL CO.

Pacific Lutheran Academy

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt av University of Washington.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normal-skole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsomhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit Adresse:

N. J. HONG, Principal,

Parkland, Wash.

agency throughout Asia to check the spread of diseases like small-pox, cholera and the plague.

6. They do a great work of charity, and teach the idea of self-help among masses otherwise doomed to starvation and cruel slavery.

7. They are helpful in preparing the way for legitimate commercial expansion, and almost invariably precede the merchant in penetrating the interior.

8. They have done more than either commerce or diplomacy to develop respect for American character and manhood among the countless ignorant millions of Asia.

9. They are a necessity to the Asiatic statesmen and people to provide them with that instruction and information required to undertake genuine progress and development.—Missionary Review.

WHY SHOULD I BE A LUTHERAN?

Does it make very much difference what Church I belong to, or what I believe, as long as I live an honest life and try to do what is right? Is not one Church as good as another? My dear friend, that sounds very good and liberal, but it is a very mistaken and false idea. The man who wanders from one Church to another and changes his religion as easily as his coat is only a religious tramp, who has no fixed abode because he has no settled conviction. A great preacher once said that "saying one Church was as true as another was only another way of saying one Church was as false as another." Of many religious bodies, each teaching different doctrines,

Dypag fra Luther Publ. Housje.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
Linier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Bedste Bort Kaffe i Byen med Fedde, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

all cannot be right, and as the true Church cannot perish, one must be right, and a lover of the truth will not be satisfied until he finds it. Our Lord Jesus Christ Himself testified that it was His mission to bear witness of the true doctrine (St. John 18: 37), that He was the Way, the Truth, and the Life (St. John 14: 6), and that only those who believed the truth should be saved (St. John 3: 36). It was only a Pilate who said it mattered nothing what a man believed, when he sneeringly asked "What is truth?" in answer to the words of Christ. "Every one that is of the truth heareth my voice" (John 18: 37). Nothing is more important than to learn the truth even in the smallest particulars. In what Church, then, will I best find it? In the Church that is commonly called "Evangelical Lutheran," for these reasons:

Her teaching all centres in Christ and His Atonement for Sin.

She has discarded all other mediators or intercessors; no saints nor angels can stand between her people and their Saviour; no idea of human worthiness obscures the glories of the Redemption; no human reasoning can stand before the simple words of Jesus. Her teaching all centers about the great doctrine that we are justified by Faith on account of Christ's Merits, and as the yearly round of lessons begins, continues and ends with Christ, so her doctrine revolves about Him, and is a living witness not to know anything "save Jesus Christ and Him Crucified." 1 Cor. 2: 2.

She is Guided Solely by the Holy

Scriptures and Their Literal Meaning.

Human traditions and human reasons she alike rejects, relying only on the Divine Word, and receiving that Word in its simple, literal meaning. Because a doctrine there stated does not appeal to man's reason, does not cause her to reject it. When Holy Writ says that man is conceived and born in sin, she believes it; when it calls Baptism the "washing of regeneration" (Titus 3: 5), she accepts the doctrine of Baptismal regeneration; when our Lord says "This is my body," she teaches the real presence of the true Body of Christ in the Holy Sacrament. All the teaching of the Lutheran Confessions is the

teaching of the Scriptures, and the teaching of the Scriptures, in their literal interpretation, is the teaching of the Confessions. She buildeth alone "upon the foundation of the apostles and prophets, Jesus Christ Himself being the chief corner stone." Eph. 2: 20.

She Gives the Sacraments Their Proper Place.

Humbly trusting in the promises of divine grace and forgiveness of sin that accompanied their institution, she believes that they are not mere symbols or memorials but real vehicles of grace, in which, under earthly elements, forgiveness is imparted to the believing, and condemnation to the unbelieving. "He that believeth and is baptized shall be saved." St. Mark 16: 16. "The like figure whereunto even Baptism doth also now save us." 1 Peter 3: 21. "This is my blood of the new testament, which is shed for many for the remission of sins." St. Matthew 26: 28. "He that eateth and drinketh unworthily, eateth and drinketh damnation to himself, not discerning the Lord's body." 1 Cor. 11: 29.

She Is Not Bound to Any One Form of Government or Ritual.

While there is a normal form of Lutheran service the Church does not consider it essential nor demand that it should be everywhere alike. Her government may be by Bishops or Synods or Consistories as circumstances require, but none does she regard as essential. "There are differences of administrations, but the same Lord." 1 Cor. 12: 5. She never exalts the human side of the Church over the divine but finds the unity of the Church in the unity of the faith. "One Lord, one faith, one baptism." Eph. 4: 5. Not contending about holy days or new moons or Sabbaths (Col. 2: 16) but holding fast the form of sound words (2 Timothy 1: 13) and earnestly contending for the faith, which was once delivered to the saints (Jude 3).

She Has Never Broken With the Past.

Knowing that the gates of hell

O'BRIEN GROCERY CO.
Wholesale and Retail Grocers
Sælger direkte til Forbrugere.
1144-1146 Pacific Avenue — Central Public Market
TACOMA, WASH.
Send efter fri Prisliste. Skriv paa Norsk.

Snart skal vi ha
PIC-NIC
og uden den ægte
Olympic Ice Cream
bliver den ikke mindeværdig.
Udelukkende bedste Ingredienser gjør at **Olympic Ice Cream** er bedst.

could never prevail against the Church and that the Holy Spirit had come to abide with the Church as her guide and instructor, she did not commence a new Church at the Reformation, but simply purged and cleansed the existing Church of what was contrary to the Word of God, retaining those externals of worship and devotion that the experience of the centuries had shown to be profitable and edifying.

Thus the Church moves on in her divine mission. She asks you to enlist under her banner and by your action to hasten the time when there shall be one fold and one Shepherd.—(Published by the Lutheran Church Book and Literature Society.)

Oscar P. Storlie & Co
Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

C. O. Lynn Co.
Skandinaviske Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.